

ENTREVISTA

ANNA CABANILLAS / FOTOGRAFIES DE JOAN MASATS

Jorge Planas

→ Afirma que el que més li agrada d'aquesta professió és l'acció que es viu el dia a dia, la faceta de psicòleg que li permet desenvolupar la cirurgia pel fet d'haver d'entendre les necessitats del pacient, i la part docent, que implica formar els nous professionals que s'estan introduint en aquest camp.

La Clínica Planas és un referent europeu de la cirurgia plàstica. Com heu aconseguit convertir-vos en els millors?

Principalment perquè va ser la primera clínica privada especialitzada en cirurgia plàstica d'Europa, i no una policlínica, per tant vam ser pioners en aquest sentit. D'altra banda, l'any 1971, el meu pare, el reconegut cirurgià Jaime Planas, va inaugurar una escola de cirurgia plàstica de la qual han sortit molt bons professionals i especialistes que estan treballant a l'Estat espanyol i altres països. Això ha creat escola i ha fet que la Clínica Planas es converteixi en un referent mundial. Hem tingut més de 200 residents de tot el món. A més, cada dos anys, organitzem el congrés *Course on Plastic and Aesthetic Surgery*, un dels 3 congressos de cirurgia plàstica més importants del món, en el qual ens reunim al voltant de 500 professionals d'aquesta especialitat. És la fita biennal que per als cirurgians estètics és com el campionat del món per a un futbolista. També, amb les últimes ampliacions que ha sofert la clínica, ens hem convertit en la més gran del món dedicada a la cirurgia plàstica.

L'Estat espanyol s'ha convertit en el país de la Unió Europea on es fan més operacions de cirurgia estètica. És perquè els espanyols no se senten a gust amb el seu cos o hi ha altres motius que van més enllà?

L'èxit de la cirurgia plàstica té molt a veure amb el clima de cada país. A més, cal afegir que l'Estat espanyol sempre ha tingut una molt bona cirurgia i unes bones escoles de cirurgia plàstica. I és que gairebé el 99% dels resultats de la cirurgia plàstica a l'Estat espanyol són bons i això fa que el boca-orella funcioni molt bé. La gent veu que amics o familiars seus s'operen i que en queden molt contents i s'animen a provar-ho. Cal tenir en compte a més, que a l'Estat espanyol s'ensenya més el cos que als països del nord a causa de les bones temperatures que es viuen a partir de la primavera. I això fa que la gent s'animi més a canviar-se o millorar-se alguna part del cos per sentir-se més bé. No és que l'espanyol sigui més presumit o exigent amb el seu cos, sinó que el mostra més. Si tu tens un problema que et preocupa però no l'ensenyes, doncs pot ser optes

Va créixer entre bisturís i sales de quiròfan de cirurgia plàstica i amb un dels grans mestres d'aquesta especialitat arreu del món, el cirurgià Jaime Planas, el seu pare. Per aquest motiu, Jorge Planas, quan tenia 10 anys, ja sabia a què es volia dedicar i actualment és un dels millors cirurgians plàstics internacionals i el director de la Clínica Planas, el centre de cirurgia plàstica i estètica més gran del món.

per deixar-ho com està; en canvi, si el vols mostrar segur que l'intentaràs millorar.

I, normalment, la gent quan surt del quiròfan i veu els resultats, en queda content?

En la gran majoria dels casos diria que sí. Tinc molts pacients als quals una operació de cirurgia estètica els ha canviat la vida, així com a la seva família, ja que potser portaven anys sense anar a la platja per un complex que tenien, i que arrossegaven amb ells tota la família. No obstant això, perquè la gent quedi contenta de l'operació, ha de tenir molt clar què és el que vol, i conèixer les expectatives reals d'aquella intervenció. Per aquest motiu, si no veiem clar que la persona està convençuda del que es vol fer exactament; no l'operem. Per això, un cirurgià plàstic no accepta la frase: "Hi ha alguna cosa que no m'agrada del meu cos però no sé què és". Només treballem amb persones amb les idees clares.

Fa uns quants mesos sortia el retrat robot de la dona perfecta segons els nord-americans, en què hi havia els llavis d'Angelina Jolie, el nas de Katie Holmes... T'ha trobat amb persones que et demanen parts del cos semblants a la dels famosos?

I tant! En molts casos la gent ve amb una foto per ensenyar-te, per exemple, el nas d'Elsa Pataky o els pits d'una model. El que et volen dir és que el tipus de nas o pit que volen va en aquelles línies. El cas més graciós que he viscut va ser el d'una noia que es va venir a operar des d'Itàlia; va portar una cinta de vídeo de la pel·lícula *La reina Margot*, interpretada per Isabella Adjani, i em va demanar el nas d'aquella actriu però a l'escena on es casava. Volia exactament el perfil d'aquella escena en concret.

Com a cirurgià plàstic, especialista a fer més boniques les persones, quin diries que és el cànon establert de bellesa? Existeix la perfecció total?

La perfecció la fa Déu i nosaltres hem d'intentar acostar-nos-hi, però jo diria que no hi ha un únic cànon de bellesa que imperi per sobre de tothom i del temps. Si fem un repàs a la història, veurem que els cànons han canviat constantment durant els segles, les èpoques i les zones. El cànon de bellesa l'estableix cada generació a cada lloc. Nosaltres, en tota una vida, podem veure diferents cànons de bellesa només en una petita zona com Barcelona. Jo porto treballant des de l'any 62 i fins ara he vist com ha evolucionat constantment els gustos sobre el pit, per exemple. Als anys 70 es portava el pit i la figura femenina molt prima, la model Twiggy. Després, cap als anys 90, es va canviar cap a cossos amb més formes i amb molt més pit. I és que la sèrie *Baywatch* va fer que en aquest país toquéssim el sostre pel que fa a la mitjana de volum de pit. Ara estem en un moment en què la corba ha baixat i la mitja ja no és 300 cm³

de pit, sinó que és de 240-260. Amb els nassos ha passat una mica el mateix; als anys 70 es volien els nassos arromangats; avui en dia es volen rectes, naturals, que no es noti que han estat operats... I pel que fa als llavis, en pocs anys hem passat de grans exageracions a llavis més naturals, amb la mida justa. Els cànons de bellesa varien constantment.

Quines són actualment les operacions més demandades en general?

El pit és el 30% de la cirurgia plàstica en totes les seves opcions: augment, disminució, elevació i reconstrucció després d'un càncer. La segona operació que més es fa és el nas; tant en homes com en dones, en part motivat perquè a la nostra clínica s'ha creat escola quant a nas. Després, ja ve tot el tema de combatre l'envelliment, operar les parpelles, estirament facial o tractaments de les arrugues i les potes de gall.

I que me'n dius dels homes? S'animen amb la cirurgia estètica?

Els homes s'operen cada cop més, però com que no tenen pit desenvolupat és normal que la xifra d'operacions respecte a la dona baixi. A més, l'home no només va a les consultes de ci-

“La perfecció la fa Déu i nosaltres hem d'intentar acostar-nos-hi, però jo diria que **no hi ha un únic cànon de bellesa** que imperi per sobre de tothom i del temps”

rurgia plàstica, sinó també als spas, les botigues de cosmètica, i cada vegada està entrant més al món de la bellesa. Ha perdut la vergonya a reconèixer que li agrada cuidar-se.

I si parlem d'edats, quines operacions es demanen més en funció d'aquest factor?

Els nens només vénen per operar-se les orelles, ja que a partir dels 5 anys ja es poden operar. Els adolescents no els operem, ja que només ho fem a partir dels 18 anys. Les persones entre 18 i 25 anys demanen moltes liposuccions, augments o disminucions de pits i operacions de nas. Entre els 25 i els 45 anys es demanen elevacions de mama, ja que normalment la gent ja ha tingut fills i per tant han caigut una mica; operacions d'abdomen i de parpelles, així com implants de cabells. A partir dels

45 anys cap endavant ja comença tot el que és estirament facial, de cuixes, braços.

Segur que passa gent famosa per aquí.

Sí, cada setmana passen per la clínica gent coneguda no només de l'Estat espanyol sinó d'arreu del món.

Diries que la cirurgia plàstica està a l'abast de tothom?

La plàstica està a mans de gairebé tothom, ja que nosaltres tenim pacients de tot tipus de classes socials. A més, quan he parlat en diversos congressos amb col·legues de la professió, hem coincidit amb el mateix, que cada cop més gent accedeix a la cirurgia plàstica; ja que s'ha difós d'una manera molt important dins de totes les classes socials. ■